R. 1925.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA. № 8. 15 kwietnia 1925.

TREŚĆ:

OKÓLNIK № 1025/III. A. W./25

w sprawie

kwalifikacyj naukowych kandydatów ubiegających się o stanowiska niższych funkcjonarjuszów więziennych.

Do P.p. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, i P.p. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Katowicach oraz do P.p. Naczelników zakładów wychowawczo-poprawczych i więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na podstawie art. 90 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21/22) zarządzam, aby kandydaci, ubiegający się o stanowiska niższych funkcjonarjuszów więziennych przed przyjęciem ich na prowizoryczną służbę więzienną byli poddawani egzaminowi ze znajomości czytania i pisania po polsku oraz wykazali wiadomości z 4 działań arytmetyki. Pierwszeństwo mają kandydaci, którzy przy zachowaniu innych wymaganych warunków złożą dowód ukończenia 3-oddziałowej szkoły powszechnej — ewentualnie ludowej.

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1026/II. G. S./25

w sprawie

znaczków sądowych do uiszczania opłaty od wezwań.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Mając na uwadze, że począwszy od 15 marca 1925 r. opłata od wezwań wynosi kwotę 45 gr. (art. 20[1] Przepisów tymczasowych o kosztach sądowych Dz. U. R. P. z r. 1924 № 28 poz. 284 — taryfa pocztowa Dz. U. R. P. z r. 1925

№ 26 poz. 188), przeznaczone zaś do uiszczania tej opłaty znaczki sądowe z napisem „opłata za doręczenia" opiewają na kwotę 35 gr., należy opłatę od wezwań uiszczać, aż do odwołania częściowo zapomocą znaczków 35-groszowych z napisem „opłata za doręczenia" i częściowo zapomocą zwykłych znaczków sądowych wartości 10 gr. z napisem „opłata sądowa".

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1028/III. P. W./25

w sprawie

częściowych zmian w kalkulacji minimalnych kosztów robocizny więźniów, zatrudnionych pracą dochodową.

Do P.p. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, P.p. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do P.p. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Zobowiązania budżetowe na rok 1925 w części dotyczącej zwrotów Skarbowi Państwa kosztów utrzymania więźniów zatrudnionych pracą dochodową, wymagają wprowadzenia dalszych zmian do obowiązującej obecnie Działy Pracy więzień kalkulacji kosztów własnych robocizny więźniów.

W kalkulacji tej należy z dniem 1 maja r. b. podwyższyć wysokość zwrotów Skarbowi Państwa, unikając jednocześnie przez obniżenie pozostałych pozycyj zwiększenia ogólnej sumy kosztów.

Skarbowi Państwa wpłacana być winna suma przeciętnego dziennego kosztu wyżywienia więźnia, zwiększona o 20%, przyczem najniższa suma zwrotu za jeden dzień dochodowej pracy więźnia nie powinna być niższa od groszy 30.

Dla osiągnięcia w obliczeniach dla Skarbu Państwa najniższej sumy gr. 30, Działy Pracy tych więzień, w których przeciętny dzienny koszt wyżywienia więźnia nie będzie wynosił groszy 25, winny przy ustalaniu zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia brać za podstawę do obliczeń, jako koszt wyżywienia więźnia sumę groszy 25. Działy Pracy więzień, w których przeciętny dzienny koszt wyżywienia więźnia stanowi gr. 25 i wyżej wykazują rzeczywistą sumę, jaka podaną zostanie przez Dział Gospodarczy na podstawie księgi żywienia więźniów.

Wobec powyższego ministerstwo zmienia część I-szą (pozycje 1—8) dołączonego do okólnika № 956/III. P. W./24 Dz. Urz. № 23/24 r. str. 580 — wzoru raportu z ustalenia sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia w sposób następujący:

PRZYKŁAD 1-szy: (dla więzień, w których przeciętny dzienny koszt wyżywienia więźnia nie przenosi gr. 25).

1.	Przeciętna rzeczywista suma kosztu wyżywienia więźnia w miesiącu . . . . stanowi groszy 19,3, a zatem liczy się jako	gr.	25
2.	Podwojona	„	50
3.	WYSOKOŚĆ ZASADNICZEJ MINIMALNEJ KALKULACYJNEJ OCENY PRACY WIĘŹNIA na 1-go . . . . 192 r. . . .	„	50

4. Cena rynkowa 400 gramów chleba pytlowego na 1-go . . . . . . gr. 20
5. Suma przypadająca na dodatkowe żywienie więźnia według zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny jego pracy po odliczeniu: a) dla Skarbu Państwa kosztu wyżywienia więźnia, czyli gr. 25, b) 20% czyli gr. 10 na wynagrodzenie więźnia za pracę dochodową, i c) 5% czyli gr. 2,5 razem na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia i na więźniów ciężko pracujących w gospodarstwie więziennem gr. [50 — (25+10+2,5)] . . . . „ 12,5
6. Wysokość dodatków, jakiemi należy uzupełnić zasadniczą minimalną kalkulacyjną ocenę pracy więźnia, biorąc pod uwagę doliczenia:
   a) 20% dla Skarbu Państwa od wymienionej w poz. 5-tej sumy gr. 25 . . . . „ 5
   b) na dodatkowe żywienie więźnia (różnica między ceną rynkową 400 gram. chleba pytlowego a sumą przypadającą na ten cel z powyższego podziału) cena rynkowa gr. 20, przypada na chleb gr. 12,5 różnica zatem groszy 7,5 a po zaokrągleniu ułamka wzwyż gr. 8 . . . . „ 8
7. OSTATECZNA SUMA OBOWIĄZUJĄCEJ MINIMALNEJ KALKULACYJNEJ OCENY PRACY WIĘŹNIA (minimalne koszty robocizny więźnia) za miesiąc . . . . „ 63

PRZYKŁAD 2-gi: (dla więzień, w których przeciętny dzienny koszt wyżywienia więźnia przenosi sumę gr. 25).

1. Przeciętna rzeczywista suma dziennego kosztu wyżywienia więźnia za miesiąc . . . . gr. 27,6
2. Podwojona z zaokrągleniem ułamka, po podwojeniu . . . . „ 56
3. WYSOKOŚĆ ZASADNICZEJ MINIMALNEJ KALKULACYJNEJ OCENY PRACY WIĘŹNIA na 1-go . . . . 192 r. . . . „ 56
4. Cena rynkowa chleba pytlowego (400 gramów) . . . . „ 20
5. Suma przypadająca na dodatkowe żywienie więźnia według zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny jego pracy, po odliczeniu: a) 50%, czyli gr. 28 dla Skarbu Państwa, jako koszt wyżywienia więźnia, b) 20% czyli gr. 11,2, a po zaokrągleniu w myśl pisma okólnego № 779/III. P. W./24 (Dz. Urz. № 18/24 r. str. 472) — gr. 12 na wynagrodzenie więźnia za pracę dochodową i c) 5%, czyli razem, gr. 2,8 na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia i na więźniów ciężko pracujących w gospodarstwie więziennem gr. [56 — (28+12+2,8)] . . . . . . „ 13,2
6. Wysokość dodatków jakiemi należy uzupełnić zasadniczą minimalną kalkulacyjną ocenę pracy więźnia, biorąc pod uwagę doliczenia:
   a) 20% dla Skarbu Państwa od sumy gr. 28, wymienionej w poz. 5 (20% sumy gr. 28 stanowi po zaokrągleniu wzwyż ułamka, gr. 6) . . . . „ 6
   b) na dodatkowe żywienie więźnia różnica między ceną rynkową 400 gr. chleba pytlowego — gr. 20 a sumą przypadającą na dodatkowe żywienie gr. 13,2. (Różnica stanowi gr. 6,8 a po zaokrągleniu ułamka wzwyż — gr. 7) . . . „ 7
7. OSTATECZNA SUMA OBOWIĄZUJĄCEJ MINIMALNEJ KALKULACYJNEJ OCENY PRACY WIĘŹNIA (minimalne koszty robocizny więźnia) na miesiąc . . . . „ 69

Podając powyższe do wykonania, ministerstwo przypomina jednocześnie, że zwroty Skarbowi Państwa kosztów utrzymania więźniów dokonywane być winny w każdym wypadku zatrudnienia więźnia pracą dochodową bez względu na to, czy więzień żywiony był w więzieniu, czy przez instytucje lub osoby, które z roboty tego więźnia korzystają.

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1029/II. O./25

w sprawie

prowadzenia wykazów stanu służby.

Do Panów: Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych, oraz Naczelników więzień.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 81), ustalającem nowy wzór wykazów stanu służby urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych i sposób prowadzenia tych wykazów, zarządzam co następuje:

Prowadzone dotychczas wykazy stanu służby urzędników i niższych funkcjonarjuszów sądowych i więziennych należy możliwie najrychlej zastąpić nowemi wykazami stanu służby według wzoru ustalonego wyżej powołanem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 stycznia r. b.

Wykazy stanu służby zakładają i prowadzą następujące władze we właściwym zakresie:

I. W sądownictwie.

1) Pp. Pierwszy Prezes i Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego — dla urzędników i niższych funkcjonarjuszów sądowych tegoż Sądu;

2) Pp. Prezesi i Prokuratorzy sądów apelacyjnych — dla urzędników i niższych funkcjonarjuszów sądowych, urzędujących w okręgu danego sądu apelacyjnego.

Wykazy stanu służby powinny być sporządzane zasadniczo w jednym egzemplarzu.

W tych okręgach apelacyjnych, gdzie pp. Prezesi i Prokuratorzy sądów okręgowych są upoważnieni do uskuteczniania nominacyj, wykazy stanu służby dla mianowanych przez te władze funkcjonarjuszów, ma sporządzić władza mianująca, która następnie prześle oryginał pp. Prezesowi, względnie Prokuratorowi sądu apelacyjnego celem dalszego prowadzenia; wierzytelny odpis zaś tego wykazu pozostaje u władzy mianującej.

O wszelkich zarządzeniach i zmianach, dotyczących funkcjonarjusza i jego służby, władza mianująca powinna bezzwłocznie zawiadamiać Prezesa, względnie Prokuratora sądu apelacyjnego, którzy po dokonaniu odpowiednich wpisów w oryginale wykazu stanu służby zawiadamiają o treści tych dokonanych wpisów władzę mianującą.

II. W więziennictwie.

Zakładają i prowadzą wykazy stanu służby:

a) w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, Wilnie i Lublinie — Departament Karny Ministerstwa Sprawiedliwości — dla urzędników więzień; Naczelnicy Więzień — dla niższych funkcjonarjuszów więziennych;

b) w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie i Krakowie — Prezesi sądów apelacyjnych — dla urzędników i niższych funkcjonarjuszów więzień; Prokurator przy sądzie apelacyjnym we Lwowie — dla takichże pracowników Zakładu Karnego w Drohobyczu. Naczelnicy więzień, względnie Przełożeni więzień otrzymywują wierzytelne odpisy wykazów stanu służby niższych funkcjonarjuszów więziennych;

c) w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, Toruniu i Katowicach — Pp. Prokuratorzy przy sądach apelacyjnych—dla urzędników i niższych funkcjonarjuszów więziennych. W okręgu cieszyńskim obowiązują przepisy wyżej w ustępie b przytoczone. Naczelnicy więzień, względnie przełożeni więzień otrzymywują wierzytelne odpisy wykazów stanu służby niższych funkcjonarjuszów więziennych.

Równocześnie tracą swą moc wszystkie dotychczasowe zarządzenia, dotyczące sporządzania i prowadzenia wykazów stanu służby.

Do czasu otrzymania wykazów stanu służby nowego wzoru należy sporządzać i prowadzić wykazy według starego wzoru.

W celu otrzymania wykazów stanu służby nowego wzoru, należy zgłaszać odpowiednie zapotrzebowania bezpośrednio do właściwej Drukarni Państwowej, kierując odpis zapotrzebowania do Wydziału Gospodarczo-Skarbowego Ministerstwa Sprawiedliwości, celem uregulowania rachunków z rezerw centralnych. Wykazy stanu służby starego wzoru można otrzymywać z zapasu, który posiada Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1030/I. U./25

zmieniający częściowo okólnik № 933/I. U./24 (Dz. Urzęd. № 19) w sprawie wykonania ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 78 poz. 757) o języku urzędowania sądów, urzędów prokuratorskich i notarjatu.

Do sądów apelacyjnych w Lublinie i Wilnie, do Panów Prokuratorów przy tych sądach, do wszystkich sądów (sędziów śledczych) i urzędów prokuratorskich w okręgach sądu apelacyjnego wileńskiego i sądów okręgowych w Łucku i Równem.

Zgodnie z odpowiednią zmianą wprowadzoną już rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 59) w rozporządzeniu wykonawczem do ustawy o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych—zmieniam także okólnik № 933/I. U./24 z dnia 30 września 1924 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o języku urzędowania sądów, urzędów prokuratorskich i notarjatu (Dz. Urzędowy z r. 1924 № 19 str. 497 i nast.).

Mianowicie w ustępie trzecim pkt. III tego okólnika zdanie od słów „Gdyby jednak . . . . .” do „. . . . . posiada warunki przepisane” skreśla się.

Należy więc przestrzegać z reguły zasady, że przy składaniu ustnych oświadczeń wystarczy w razie wątpliwości oświadczenie strony co do jej obywatelstwa i przynależności do danej narodowości dopóki nie okaże się, że oświadczenie co do obywatelstwa jest niezgodne z prawdą; podanie zaś strony w języku macierzystym uważa się jako pochodzące od obywatela polskiego odnośnej narodowości, chyba że brak obywatelstwa polskiego jest widoczny z samego podania lub z akt sądu (urzędu prokuratorskiego) lub zresztą już wykazany w inny sposób.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

PISMO OKÓLNE № 875/II. O./25

w sprawie

diet gdańskich.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całem Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości następujące pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 23 lutego 1925 r. № 344/DB/1.

„Ministerstwo Skarbu wyjaśnia na zasadzie § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 72), że przy podróżach służbowych, delegacjach (odkomenderowaniach) oraz przeniesieniu z obszaru Rzeczypospolitej na obszar W. M. Gdańska i odwrotnie oraz na obszarze W. M. Gdańska miarodajną jest dla obliczenia diet oraz innych należności, określonych w powyższem rozporządzeniu w punktach mnożna, ustalona na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) dla obszaru Państwa Polskiego”.

Warszawa, dnia 27 marca 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 876/II. G. S./25

w sprawie

redukcji telefonów.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, oraz Panów Prezesów sądów okręgowych w powyższych okręgach apelacyjnych.

W ślad za pismami okólnemi № 606/G. S./23 z dnia 14 listopada 1923 r. i № 659/G. S./24 z dnia 7 lutego 1924 r. w dalszem dążeniu do ograniczenia wydatków państwowych do istotnej potrzeby zarządzam skasowanie niektórych

aparatów telefonicznych w sądach apelacyjnych i okręgowych oraz wszystkich telefonów w kancelarjach sędziów śledczych z wyjątkiem okręgów, położonych w województwach wschodnich.

Zaznaczając, że równocześnie otrzymują Panowie Prezesi zawiadomienie, które telefony zgodnie z zatwierdzoną przeze mnie uchwałą Komisji Oszczędnościowej pozostają nadal w użyciu, proszę o niezwłoczne zlikwidowanie telefonów skasowanych.

Jakiekolwiek powiększenie w przyszłości pozostawionej liczby aparatów telefonicznych zastrzegam decyzji Ministerstwa Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 31 marca 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 879/II. G. S./25

w sprawie

zakupów w przedsiębiorstwach państwowych.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Powołując się na punkt 2-gi okólnika № 742/G. S./23 (Dz. Urz. № 17), zaznaczam, że przetwory naftowe, zakupywane w znaczniejszych ilościach, nabywać należy bezpośrednio w Państwowej Fabryce Olejów Mineralnych w Drohobyczu.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

w sprawie uzgadniania miesięcznych sprawozdań i wyciągów z ksiąg rozchodowych.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 1229/25/W. A. K. Warszawa, dnia 31 marca 1925 r. Do wszystkich izb skarbowych i województwa śląskiego (Wydział skarbowy w Katowicach).

Poszczególne władze centralne wymagają od podległych im władz i urzędów, aby w księgach kredytów i wydatków budżetowych, względnie w księgach pomocniczych prowadziły ewidencję kredytów i wydatków budżetowych częstokroć z podziałem na pozycje nieprzewidziane w budżecie, względnie w wykazach uruchomionych kredytów, udzielonych izbie skarbowej i aby w sprawozdaniach miesięcznych (wzór № 18 do § 78 Przepisów rach. i kas.) i w wyciągach z ksiąg rozchodowych (wzór № 19 do § 78) wykazywały te pozycje, podając również ogólną sumę wszystkich pozycyj odnośnego paragrafu.

Okoliczność, że ogólna księga kredytów i rozchodów budżetowych (wzór № 28 do § 87) względnie księga kredytów kas skarbowych (wzór № 30 do § 167 Instr. dla kas skarb.) nie zawiera ewentualnie tak szczegółowego podziału kredytów i wydatków na pozycje, jak je wykazano w sprawozdaniach i w wyciągach władz i urzędów, nie może stanowić powodu do odmowy sprawdzenia tych sprawozdań i wyciągów tak co do pozycyj w których kredyt otwarto, jako też co do ogólnej sumy paragrafu.

W sprawie tej należy wydać zaraz zarządzenia. Za Ministra Skarbu: (—) *Czauderna* Dyrektor Departamentu Kasowego.

KOMUNIKAT

w sprawie komitetów budowlanych.

Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Robót Publicznych L. 1170. Warszawa, dnia 14 kwietnia 1922 r. Do Prezydjum Rady Ministrów, Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministerstwa Poczt i Telegrafów, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Zdrowia Publicznego, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Sztuki i Kultury, Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, Biura bud. szkolnego M. Ośw. do wiadomości. Za Ministra: Podsekretarz Stanu (—) *Rybczyński.*

Okólnik Ministerstwa Robót Publicznych w przedmiocie unormowania działalności komitetów budowlanych.

Na mocy art. 1 poz. 3 i art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Min. Rob. Publ. (Dz. Praw № 39 poz. 283) zarządzam co następuje:

1. Określenie, skład i atrybucje komitetów budowy.

Art. 1. Dla przeprowadzenia budowy nowych gmachów państwowych, oraz gruntownej naprawy istniejących (w wypadkach gdy koszt robót przenosi 10.000.000 mk.) należy w zasadzie powołać do życia „Komitety budowy".

Art. 2. Komitet budowy w składzie swym winien posiadać:

a) Przedstawiciela Instytucji lub urzędu, dla którego budowa jest przeznaczoną.

b) Przedstawiciela Robót Publicznych.

c) Architekta Kierownika budowy.

Poz. 1. Ilość członków Komitetu nie może być mniejszą od 3-ch ani większą od 5-ciu osób.

Poz. 2a. Przedstawicielem Instytucji lub urzędu dla którego budynek jest przeznaczony winien być w komitecie urzędnik państwowy wyznaczony przez jego władze przełożone. Winien on być obeznany dokładnie z zadaniami i potrzebami swojej instytucji, a również ze wszystkiemi obowiązującemi ustawami i przepisami, tyczącemi się budownictwa wogóle, a wykonania budowli państwowych w szczególności.

W wypadkach szczególnej wagi, gdy charakter wznoszonej budowli wymaga wielostronnych wiadomości specjalnych, urząd zainteresowany może wyznaczyć do komitetu dwóch przedstawicieli, z których jeden będzie rzeczoznawcą fachowym, drugi zaś rzecznikiem interesów materjalnych urzędu.

d) Przedstawicielem Robót Publicznych winien być urzędnik państwowy z wyższem wykształceniem technicznem, obeznany dokładnie ze sztuką budowlaną, oraz wszystkiemi przepisami technicznemi, skarbowemi i rozporządzeniami Kontroli Państwa, a także rachunkowością budowlaną. Ministerstwo Robót Publicznych ma w komitecie z reguły jednego przedstawiciela. Winien on jednak mieć zgóry wyznaczonego zastępcę na wypadek choroby lub niemożności brania udziału w pracach Komitetu. Zastępca ten winien być stale poinformowany o pracach Komitetu.

e) Kierownikiem budowy winien być architekt rządowy lub cywilny posiadający wymagane przez prawa obowiązujące uprawnienia do prowadzenia robót, przeszłość nienaganną, uzdolnienie stwierdzone wykonanemi projektami i budowami. Ze względu na to, że budowle państwowe są wybitnemi pomnikami ducha narodu, oraz świadectwem na zewnątrz o jego kulturze i rozwoju, a także winny stanowić przykład dla budownictwa prywatnego, osoba kierownika budowy wywierająca wpływ przemożny na kształt tejże, winna być dobierana ze szczególną troskliwością z pośród architektów najwybitniejszych i najbardziej w danym zakresie uzdolnionych.

Kierownik budowy winien być dobierany do przypadającego mu zadania, a więc według jego specjalnych wiadomości i przygotowania.

Kierownik winien wykonać szkice, projekty, oraz kierować robotami aż do zupełnego ukończenia budowy, przyjmując całkowitą odpowiedzialność za jej trwałość, celowość i wyraz.

f) W wypadkach, gdy budowa ma wyjątkowe znaczenie dla ukształtowania miasta lub miejscowości w której jest wznoszoną, może być powołanym do komitetu przedstawiciel Samorządu miejscowego.

Jeżeli budowa ma wyjątkowe znaczenie artystyczne, lub gdy chodzi o naprawę budowli zabytkowej do komitetu winien być powołany przedstawiciel Departamentu Kultury i Sztuki.

Art. 3. Komitet budowy winien wykonać powierzoną mu budowę szybko, trwale, celowo i oszczędnie; za czynności swe w łonie komitetu wyznaczeni doń urzędnicy państwowi odpowiedzialni są służbowo, moralnie i materjalnie, stosownie do istniejących przepisów o służbie państwowej, angażowani zaś z poza grona urzędników odpowiadają sądowo i materjalnie w myśl zawartej z nimi uprzednio umowy poz. 1. Postanowienia swoje Komitet poweźmie w każdym wypadku prostą większością głosów. Postanowienia Komitetu mają być protokółowane w specjalnej księdze protokółów osznurowanej i wydanej komitetowi przez Dyrekcję Robót Publicznych. Każdemu członkowi komitetu wolno zaprotestować przeciw uchwale komitetu przez zapisanie votum separatum do protokółów. Uchwała zaprotestowana przez jednego z członków winna być niezwłocznie przesłana do rozstrzygnięcia przez Województwo (O. D. R. P.), które winno ją rozstrzygnąć do dni 7.

Poz. 2. Komitet wybiera z pośród siebie przewodniczącego oraz sekretarza. Przewodniczącym nie może być kierownik budowy.

Przewodniczącym może być z mianowania przedstawiciel zainteresowanego ministerstwa.

a) Przewodniczący ma prawo i obowiązek:

1) Przewodniczyć na posiedzeniach komitetu, 2) Zwoływać te posiedzenia, 3) Podpisywać na pierwszem miejscu pisma komitetu, 4) Podpisywać protokóły.

b) Sekretarz komitetu spisuje protokóły posiedzeń, podaje do wiadomości urzędu II instancji Robót Publicznych oraz zainteresowanego urzędu, miesięczne sprawozdania z czynności komitetu.

c) Kierownik budowy poza czynnościami wypływającemi z kierownictwa budowy lub przewidzianemi w zawartej umowie, zestawia miesięczne sprawozdania z czynności komitetu, prowadzi korespondencję z przedsiębiorcami i dostawcami, oraz referuje na każdem posiedzeniu komitetu o postępie prac i wszystkich swoich czynnościach i zarządzeniach związanych z budową. Podpisuje sprawdzone przez siebie rachunki przedsiębiorstw i dostawców.

d) Każdy z członków komitetu ma prawo wstępu o każdym czasie na budowę, nikt jednak oprócz kierownika nie ma tam prawa wydawać jakichkolwiek zarządzeń.

e) Członkowie komitetu winni stale poza sprawozdaniami miesięcznemi informować swoje przełożone władze o postępie robót na powierzonej im budowie.

f) Żadnych komunikatów na zewnątrz o powierzonej im robocie członkom komitetu wydawać nie wolno. Obowiązuje ich również tajemnica służbowa co do rozpisywanych rozpraw ofertowych, licytacyj, konkursów i t. p.

Art. 4. Prócz stałych członków komitetu mogą być do prac jego powoływani w miarę potrzeby rzeczoznawcy i doradcy płatni za swoje czynności i nie mający praw i obowiązków członków komitetu.

2. Powołanie do życia, czas trwania i rozwiązanie komitetu budowy.

Art. 1. Komitety powoływane są każdorazowo przez zarządzenie Ministerstwa Robót Publicznych na skutek umotywowanego wniosku Dyrekcji. Wniosek o powołanie komitetu winien zawierać:

1) protokół naradczy lub inne dokumentalne dowody konieczności przystąpienia do danej budowy, 2) plan sytuacyjny terenu przeznaczonego pod budowę, wraz z dowodem przydzielenia rzeczonego placu dla tej budowy, 3) program budowy, przypuszczalną kubaturę i koszt budynku, 4) nazwiska i imiona oraz charakter służbowy proponowanych członków komitetu, 5) odpisy delegacji do komitetu przedstawicieli innych ministerstw lub instytucyj, 6) wniosek mianowania odpowiedzialnego kierownika, lub odpis umowy z architektem cywilnym, 7) źródła pokrycia kosztów prac wstępnych do budowy.

Art. 2. Celem oszczędzania czasu urzędników, komitety powoływane są do życia dopiero z chwilą konieczności rozpoczęcia prac wstępnych do budowy. Wszelkie poprzednie czynności, których wyniki wyszczególniono w art. 1 przeprowadzają Dyrekcje Robót Publicznych w porozumieniu z zainteresowanym urzędem. Z chwilą powołania komitetu Urząd Robót Publicznych wraz z urzędem zainteresowanym, przekazują komitetowi wszystkie materjały tyczące projektowanej budowy, jako to: plany, zdjęcia, protokóły o przekazaniu gruntów i t. p. Na podstawie tych materjałów komitet rozpoczyna swe czynności.

Art. 3. W ciągu 10 dni od dnia powołania komitetu i przekazania mu przez Dyrekcję Robót Publicznych materjałów odnoszących się do budowy ten ostatni winien zawiadomić o ukonstytuowaniu się i dokonanym przez się podziale czynności oraz podać program czynności wstępnych do budowy wraz z określeniem terminu ich ukończenia. Po ukończeniu prac wstępnych t. j. wykonaniu ostatecznego projektu i kosztorysu, oraz wypracowaniu planu sfinansowania budowy, komitet przesyła cały operat Dyrekcji Robót Publicznych dla zatwierdzenia w drodze przepisanej.

Art. 4. Z chwilą zatwierdzenia projektu i kosztorysu oraz uzyskania koniecznych kredytów na budowę, Dyrekcja Robót Publicznych zawiadamia o tem komitet, przesyłając mu jednocześnie egzemplarz zatwierdzonych planów i kosztorysów, oraz polecając przystąpić do wykonania budowy.

Jednocześnie z poleceniem i planami, oraz kosztorysem komitet winien dostać od Dyrekcji Robót Publicznych wzory książek rachunkowych jakie winien prowadzić, formularze obowiązujące przy rozpisywaniu ofert i zawieraniu umów, oraz wyciągi obowiązujących, najważniejszych przepisów do jakich komitet winien się stosować. Jednocześnie winien być komitetowi wyasygnowany awans do wyliczenia na opłatę najpilniejszych rachunków lub też przekazana do miejscowej kasy skarbowej rata kredytu do dyspozycji przedstawiciela Dyrekcji Robót Publicznych w rzeczonym komitecie. Komitetowi nie wolno wykraczać samowolnie poza ramy zakreślonego projektu i kosztorysu. O wszelkich czynnościach swych winien on perjodycznie zawiadamiać zarówno Dyrekcję Robót Publicznych, jak urząd dla którego buduje.

Podczas dłuższych przerw w budowie, wywołanych z jakichbądź powodów, winien komitet zawiadomiwszy wprzód o tem władze zwierzchnie zabezpieczyć budowę od wszelkich możliwych ewentualności, a całą swą korespondencję i akta opieczętować i złożyć w odnośnej Dyrekcji Robót Publicznych lub w razie niemożności w najbliższym urzędzie powiatowym.

Art. 5. Po przeprowadzeniu budowy do końca, przyjęciu protokólarnem od przedsiębiorców wykonanych robót i uregulowaniu wszelkich rachunków, komitet przekazuje Dyrekcji Robót Publicznych wykonaną budowę, oddaje ją w przytomności umyślnie delegowanego przedstawiciela Dyrekcji użytkownikowi i przekazując wszystkie swe akta do sprawdzenia Dyrekcji Robót Publicznych zawiesza swe czynności do czasu zbadania aktów przez Dyrekcję. Dyrekcja winna w ciągu $^1/_2$ roku od chwili oddania budowy przejrzeć wszelkie akta, porozumieć się z odnośną Izbą Kontroli i zażądać od komitetu dodatkowych wyjaśnień, względnie udzielić mu absolutorjum za dokonane czynności.

Art. 6. Czynność komitetu ustaje z chwilą udzielenia mu absolutorjum przez Dyrekcje Okręgowe Robót Publicznych.

3. Czynności Komitetu Budowy.

Czynności Komitetu Budowy dzielą się na 3 okresy:
a) prace wstępne,
b) prace wykonawcze,
c) prace zamykające.

Z chwilą powołania komitetu, ten ostatni winien w terminie zgóry przez siebie określonym (patrz pr. 2 art. 3) wykonać następujące prace: 1) rozwinąć szczegółowo dany program budowy, przystosowując go do miejscowych warunków i przydzielonego terenu. W razie niemożliwych do pokonania trudności dostosowania się do danego programu, wystąpić do władz zwierzchnich o zmianę programu w niezbędnym zakresie, 2) omówić z architektem szczegółowo szkice budynku pomagając mu fachowemi radami i przedłożyć je do zaakceptowania w drodze służbowej, 3) po zaaprobowaniu szkiców, współdziałać z architektem przy wykonaniu projektu i kosztorysu wstępnego, omawiając szczegółowo wszystkie kwestje wątpliwe, 4) zbadać warunki miejscowe pod względem konjunktur technicznych i handlowych i na tej podstawie wypracować plan sfinansowania budowy, rozkładając wykonanie budowy na odpowiednie okresy, proponując najwłaściwszy z dozwolonych sposobów wykonania robót, proponując użycie najstosowniejszych w danem miejscu i czasie ma-

terjałów i t. p., 5) objąć w posiadanie przydzielony teren, 6) przeprowadzić uzupełniające pomiary i studja, 7) wypracować szczegółowe wnioski celem zabezpieczenia kredytów potrzebnych dla normalnego nieprzerwanego toku robót. Po wykonaniu prac powyższych komitet przesyła cały operat w drodze służbowej władzom zwierzchnim i oczekuje na zatwierdzenie planów i kosztorysów, oraz na otrzymanie funduszów. O zakończeniu prac wstępnych zawiadamia służbowo zarówno Dyrekcję Robót Publicznych jak i interesowany urząd i zaznacza to zakończenie w księdze protokółów.

Art. 2. Prace wykonawcze komitety rozpoczynają z chwilą przekazania im przez Dyrekcję Robót Publicznych egzemplarza zatwierdzonego projektu i kosztorysu, oraz uzyskania funduszów w myśl art. 4 cz. II. Komitet uprawniony jest do przeprowadzenia budowy, w ściśle określonych granicach projektu, kosztorysu i kredytów wyznaczonych. Żadnych zmian istotnych w zatwierdzonych projektach i kosztorysach, zwłaszcza takich zmian, które prowadzą do podrożenia budowy komitetom czynić nie wolno. Nie wolno również dopuszczać do przekroczenia wyznaczonego na dany okres kredytu, zwłaszcza pod postacią obciążenia przyszłych okresów budowy większemi należnościami przedsiębiorców. W razie zauważenia któregoś z tych przekroczeń, komitet winien być niezwłocznie przez władze nadzorcze zawieszony w czynnościach, a sprawa skierowana na drogę dyscyplinarną. Przy pracach wykonawczych komitet winien przeprowadzić następujące czynności:

Poz. 1. Przeprowadzić rozprawy ofertowe na całość lub poszczególne grupy robót stosownie do zatwierdzonego planu finansowego i kosztorysu. Przy rozpisywaniu konkurencji winny być zastosowane obowiązujące przepisy i formularze stosownie do obowiązujących w danej chwili i miejscu rozporządzeń podanych do wiadomości komitetu razem z poleceniem rozpoczęcia budowy.

Poz. 2. Wypracować projekty umów z przedsiębiorcami i dostawcami lub też zastosować obowiązujące wzory umów. Projekty te przesłać do zatwierdzenia władzom Ministerstwa Robót Publicznych według przysługującej im kompetencji. Umowy do wysokości sumy przewidzianej w kompetencjach Dyrekcji Robót Publicznych zawiera komitet, a zatwierdza Dyrekcja Robót Publicznych. Umowy w wysokości zastrzeżonej do zatwierdzenia Ministerstwa Robót Publicznych zawiera na wniosek komitetu Dyrekcja, a zatwierdza Ministerstwo. Przy zawarciu umów winna być zachowana dwustopniowość instancji.

Poz. 3. Prowadzić rachunkowość budowy w księgach przepisanego wzoru, oraz księgę postępu budowy, w które zapisywane będą postępy robót protokólarnie stwierdzone.

Poz. 4. Wypłacać przedsiębiorcom należność w granicach uprawnień, udzielonych komitetowi przez Dyrekcję Robót Publicznych. Wypłaty kaucyj oraz rezerwowanych według umowy resztek należności winna dokonać jedynie Dyrekcja, ona również winna otrzymać ostateczne pokwitowanie kontrahenta. Kierownikowi budowy komitet nie może dokonywać żadnych wypłat.

Poz. 5. Ustanawiać terminy wykonania poszczególnych grup robót i dopilnować ich dotrzymania.

Poz. 6. Prowadzić korespondencję w sprawach powierzonej komitetowi budowy.

Poz. 7. Czuwać nad tem, aby zarządzenia kierownika budowy zgodne były z zatwierdzonemi planami i kosztorysami, w razie konieczności poczynienia zmian w projekcie lub w kosztorysie występować do władz nadzorczych z odpowiedniemi motywowanemi wnioskami popartemi ścisłem obliczeniem kosztów żądanej zmiany.

Poz. 8. Czuwać nad dobrocią dostarczonych materjałów, w razie konieczności stwierdzać protokólarnie ich wady i żądać od przedsiębiorców zmiany ich na odpowiednie; baczyć nad celowością użycia materjałów i siły roboczej; roztoczyć pieczę nad należytem wykonywaniem przez kierownictwo dozoru technicznego, terminowem wydawaniem zarządzeń i rysunków, sprawdzeniem rachunków dostawców we właściwych terminach; dostrzeżone zaniedbanie protokółować i podawać do wiadomości władz nadzorczych.

Poz. 9. Składać w stałych odstępach czasu przynajmniej raz na 6 tygodni szczegółowe sprawozdania z czynności poparte wyciągami z protokółów i rachunków 2-ch jednobrzmiących odpisach Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych oraz urzędowi dla którego wykonywa się budowa.

Art. 3. Prace zamykające budowę rozróżnić należy na dwie grupy. Prace zamykające części robót i prace zamykające ostatecznie budowę.

Poz. 1. Po ukończeniu każdej grupy robót stanowiących zamkniętą w sobie całość winna ona być zbadaną i przyjętą protokólarnie od przedsiębiorcy.

O ile przedsiębiorca kończy swoje czynności na budowie, rachunki jego winny być sprawdzone w terminie przewidzianym umową, reszta należności wypłacona we właściwym czasie przewidzianym umową, postawiony wniosek do Dyrekcji Robót Publicznych o zwrot zabezpieczenia kaucyjnego. Wszelkie przewlekanie rachunków i przetrzymywanie kaucji bez usprawiedliwionych koniecznością powodów jest surowo wzbronione, ile że podrywa zaufanie przedsiębiorców i naraża Państwo na zbędne koszta. Organa nadzorcze śledzić będą czy komitety wypełniają ściśle odnośne postanowienia, ewentualnie stosować będą drogę dyscyplinarną za przekroczenia i zaniedbania w tej mierze.

Poz. 2. Protokóły o ukończeniu i przyjęciu poszczególnych grup robót, zestawiane w miarę ich kończenia, wpisywane być mają do oddzielnej książki. Z chwilą spisania protokółu o przyjęciu ostatniej grupy robót, komitet winien w ciągu 3-ch dni wystąpić z wnioskiem do Dyrekcji Robót Publicznych o wyznaczenie Komisji Odbiorczej; dla Komisji tej przygotowane być winny zestawienia rachunkowe rzeczywistych kosztów budowy równoległe do odpowiednich pozycyj kosztorysu wstępnego. Protokóły i zestawienia winny być złożone tak przejrzyście by porównanie ich z kosztorysem nie przedstawiało żadnej trudności nawet dla niespecjalisty. Zestawienia rachunkowe winny pokrywać się ściśle z sumami sprawdzonych rachunków.

Poz. 3. Komisja Odbiorcza winna wespół z komitetem zbadać szczegółowo wykonaną budowę, sprawdzić zgodność jej z zatwierdzonym projektem, trwałość wykonania, poprawność działania instalacji.

W miarę możności winna być również sprawdzoną ilość robót (na wyrywki). Po oględzinach robót na miejscu, winny być sprawdzone protokóły przyjęć i zestawienia rachunkowe, poczem rachunki i wszelkie akta komitetu zostają przekazane Dyrekcji dla ostatecznego sprawdzenia i przedstawienia Kontroli Państwa.

Z chwilą przejęcia przez Dyrekcję aktów komitetu działalność tegoż ustaje. Za Ministra: w z. (—) *Rybczyński* Podsekretarz Stanu.

ZAWIADOMIENIA.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 kwietnia 1925 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów: Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów: Sąd. Naj. wzgl. Ap., Ok.	Sędziów: Śledczych	Sędziów: Pokoju	Prokuratorów	Podprokuratorów	Notarjuszów
1	Sąd Najwyższy	—	—	—	—	—	—	—	—
2	„ Apel. w Warszawie . .	—	—	—	—	—	—	—	—
3	„ „ „ Lublinie . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
4	„ „ „ Wilnie	—	1	—	—	—	—	—	—
5	„ Okręg. w Białej. . . .	—	—	—	—	1	—	—	—
6	„ „ „ Białymstoku .	—	—	—	—	1	1	—	—
7	„ „ „ Kaliszu . . .	—	—	—	1	1	—	—	—
8	„ „ „ Łomży . . .	—	—	—	—	—	—	—	1 (Ostrołęka)
9	„ „ „ Łodzi . . .	—	—	—	—	2	—	—	—
10	„ „ „ Mławie . . .	—	—	—	—	—	—	2	—
11	„ „ „ Płocku . . .	—	—	—	—	1	—	—	—
12	„ „ „ Siedlcach . .	—	—	—	—	—	—	—	1 (Żelechów)
13	„ „ „ Suwałkach . .	—	—	—	1	1	—	—	—
14	„ „ „ Sosnowcu . .	—	—	1	—	1	—	1	—
15	„ „ we Włocławku. .	—	—	—	—	—	—	—	—
16	„ „ w Warszawie . .	—	—	—	1	—	—	—	1 (Warszawa)
17	„ „ „ Kielcach. . .	—	—	—	—	—	—	—	1 (Radzymin)
18	„ „ „ Lublinie. . .	1	—	1	—	—	—	—	—
19	„ „ „ Piotrkowie. .	—	—	—	—	1	—	—	—
20	„ „ „ Radomiu . .	—	—	1	—	—	—	—	—
21	„ „ „ Zamościu . .	—	—	—	—	2	—	—	—
22	„ „ „ Wilnie . . .	—	—	—	1	—	—	1	—
23	„ „ „ Grodnie. . .	—	—	—	—	1	—	—	—
24	„ „ „ Łucku . . .	—	—	—	2	3	—	1	—
25	„ „ „ Pińsku . . .	—	—	—	1	—	—	—	—
26	„ „ „ Nowogródku .	—	—	—	1	1	—	1	—
27	„ „ „ Równem . .	—	1	3	2	1	—	—	—

Lista znawców dla oceniania większych posiadłości rolnych.

Sąd apelacyjny we Lwowie, ustanowił znawcą dla oceniania większych posiadłości rolnych w okręgu sądu okręgowego w Samborze Wacława Sulimę Popiela, właściciela dóbr w Humieńcu.

RUCH SŁUŻBOWY.

W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Zygmunt Maślankiewicz, sędzia pokoju w Grójcu — sędzią sądu okręgowego w Warszawie, dnia 8 marca 1925 r.; Rajmund Scholz, sędzia powiatowy w Wejherowie — sędzią sądu okręgowego w Toruniu, dnia 13 marca 1925 r.; Rudolf Kolarz, sędzia powiatowy w Starogardzie — naczelnikiem sądu powiatowego w Starogardzie, dnia 13 marca 1925 r.; Włodzimierz Artymowski, sędzia powiatowy w Więcborku — naczelnikiem sądu powiatowego w Kościerzynie, dnia 13 marca 1925 r.; Jakób Wieraksicz, p. o. komornika w Stołpcach— komornikiem przy sądzie okręgowym w Nowogródku na pow. stołpecki, dnia 13 marca 1925 r.; Stanisław Olszewski, p. o. pisarza hipotecznego w Będzinie— pisarzem hipotecznym w Będzinie w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 11 marca 1925 r.; Mieczysław Mosiewicz — sędzią komisoryjnym w sądzie powiatowym w Starogardzie, dnia 16 marca 1925 r.; Kazimierz Zechenter, aplikant egz. w Mszanie Dolnej — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Katowicach dla detaszowanej Izby Karnej w Królewskiej Hucie, dnia 21 marca 1925 r.; Jan Bonczkowicz, egz. aplikant sądowy — sędzią powiatowym w Rybniku, dnia 21 marca 1925 r.; Alfons Bittner, egz. aplikant — sędzią powiatowym w Tarnowskich Górach, dnia 21 marca 1925 r.; Szczepan Małczewski — sędzią pokoju w Brzezinach, sąd okręgowy Łódź, dnia 21 marca 1925 r.; Andrzej Nowakowski, aplikant p. o. sędziego śledczego pow. kamień-koszyrski — sędzią śledczym II rew. pow. łuckiego, dnia 21 marca 1925 r.; Stanisław Modzelewski, sędzia pow. w Poznaniu — sędzią sądu okręgowego w Poznaniu, dnia 21 marca 1925 r.; Aleksander Baziński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Bydgoszczy — sędzią sądu okręgowego w Bydgoszczy, dnia 21 marca 1925 r.; Dr. Jan Schenk, adwokat ze Lwowa — sędzią sądu okręgowego w Bydgoszczy, dnia 21 marca 1925 r.; Karol Kaj, aplikant p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łomży — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łomży, dnia 25 marca 1925 r.; Jerzy Kopczyński, Zygmunt Modzelewski, Otton Gordziałkowski, dnia 13 marca 1925 r., Bernard Lajzerowicz, dnia 21 marca 1925 r.— aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Delegowani: Stanisław Kuzior, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie—delegowany do spraw. zast. czynności sędziego pokoju w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 13 marca 1925 r.; Stanisław Koprowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany do spraw. zast. czynności sędziego pokoju w Maciejowicach w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach, dnia 19 marca 1925 r.

Przeniesieni na skutek podania: Platon Włodzimierz Ciechanowiecki, sędzia pokoju zapas. w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach na stanowisko sędziego pokoju zapasow. w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia

13 marca 1925 r.; Stanisław Rybiński, sędzia pokoju II okr. w Mińsku Mazowieckim — na stanowisko sędziego pokoju I okręgu w Mińsku Mazowieckim, dnia 19 marca 1925 r.; Roman Ulanicki, sędzia pokoju w Łaszczowie—na stanowisko sędziego pokoju I okręgu w Zamościu, dnia 21 marca 1925 r.

Przeniesieni z urzędu: Franciszek Zawistowski, sędzia pokoju zapas. w okręgu sądu okręgowego w Warszawie — na stanowisko sędziego pokoju 26 okręgu m. st. Warszawy, dnia 13 marca 1925 r.; Zygmunt Filipowicz, sędzia pokoju w Brzezinach w okręgu sądu okręgowego w Łodzi — na stanowisko sędziego pokoju zapas. w okręgu sądu okręgowego w Kielcach, z siedzibą w Bodzentynie, dnia 17 marca 1925 r.; Dr. Tadeusz Niwiński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Katowicach przydzielony do detasz. Izby Karnej w Królewskiej Hucie — do prokuratury przy sądzie okręgowym w Katowicach z dniem 1 kwietnia 1925 r., dnia 21 marca 1925 r.; Tadeusz Przybyłowski, sędzia pokoju zapas. w okręgu sądu okręgowego w Białej — na stanowisko sędziego pokoju w Jabłonnie w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 21 marca 1925 r.; Stanisław Żukowski, sędzia pokoju w Jabłonnie w okręgu sądu okręgowego w Warszawie — na stanowisko sędziego pokoju zapas. w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach, dnia 13 marca 1925 r. na własny koszt; Piotr Krystek, sędzia powiatowy w Tarnobrzegu—na stanowisko sędziego powiatowego w Liszkach, dnia 18 marca 1925 r.

Zwolnieni na skutek podania: Romuald Godlewski, sędzia pokoju w Maciejowicach — sąd okręgowy Siedlce, dnia 19 marca 1925 r.; Mieczysław Fabiańczyk, podprokurator przy sądzie okręgowym w Bydgoszczy, dnia 21 marca 1925 r.; Bronisław Jurkiewicz, sędzia powiatowy w Bydgoszczy, dnia 21 marca 1925 r. z dniem 31 marca 1925 r.; Ryszard Henrykowski, Jerzy Mirecki, dnia 13 marca 1925 r., Helena Rappapportówna, Irena Wortmanówna, dnia 16 marca 1925 r. — aplikanci w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Zwolnieni z urzędu: Antoni Biliński, sędzia pokoju III okręgu w Słonimie, dnia 21 marca 1925 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania: Franciszek Borth, sędzia sądu okręgowego w Tarnopolu, dnia 17 marca 1925 r.; Franciszek Kruszelnicki, sędzia sądu apelacyjnego w Toruniu, z dniem 30 kwietnia 1925 r. dnia 21 marca 1925 r.

Zmarli: Stanisław Rzempołuski, sędzia pokoju 2 okręgu w Płońsku, dnia 11 marca 1925 r.; Marjan Czarnik, sędzia powiatowy w Podbużu, dnia 25 stycznia 1925 r.; Michał Jarymowicz, sędzia powiatowy w Dolinie, dnia 3 lutego 1925 r.; Marjan Tymowski, notarjusz przy wydziale hipotecznym sądu powiatowego w Ostrołęce, dnia 3 lutego 1925 r.

W WIĘZIENNICTWIE.

Mianowani: Feliks Mrozik, p. o. kancelisty przy więzieniu w Siedlcach—kancelistą tegoż więzienia od dnia 1 marca 1925 r.; Antoni Malec, p. o. kancelisty więzienia w Radomiu — kancelistą tegoż więzienia od dnia 1 marca 1925 r.; Bolesław Urbanowicz, inspektor II kl. więzienia w Wilnie na Łukiszkach—naczelnikiem więzienia w Wilnie przy ul. Ponarskiej od dnia 1 kwietnia 1925 r.; Włodzimierz Kubijewicz, podinspektor więzienia w Łodzi przy ul. Gdańskiej — naczelnikiem więzienia w Tomaszowie-Mazowieckim od dnia 1 kwietnia 1925 r.; Aleksander Wulf, p. o. kancelisty więzienia w Białymstoku — kancelistą tegoż

więzienia od dnia 1 marca 1925 r.; Aleksander Tucholski, inspektor więzienia w Łodzi przy ul. Kopernika — naczelnikiem więzienia w Łodzi przy ul. Targowej od dnia 1 marca 1925 r.; Władysław Pytlewski, p. o. st. kancelisty więzienia w Mławie — st. kancelistą tegoż więzienia od dnia 1 kwietnia 1925 r.

Przeniesieni: Wilhelm Niepokojczycki, podinspektor więzienia w Wilejce— podinspektorem przy więzieniu w Brześciu n/B od dnia 1 kwietnia 1925 r.; Bronisław Polak, kierownik Zakładu Wychowawczo Poprawczego w Wielucianach — inspektorem przy więzieniu w Wilnie na Łukiszkach od dnia 1 kwietnia 1925 r.; Władysław Szkiłondz, podinspektor więzienia w Wilnie na Łukiszkach — podinspektorem więzienia w Wilnie przy ul. Ponarskiej od dnia 1 kwietnia 1925 r.; Stanisław Bober, inspektor więzienia w Łodzi przy ul. Targowej — inspektorem więzienia w Łodzi przy ul. Kopernika od dnia 1 kwietnia 1925 r.; Paulina Mazurykówna, st. kancelistka więzienia w Zamościu — st. kancelistką przy więzieniu w Sierpcu od dnia 1 kwietnia 1925 r.

Zwolnieni: Marjan Wojnicz, kancelista więzienia w Równem od dnia 1 marca 1925 r. na zasadzie § 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Fryderyk Angermayer, podinspektor przy więzieniu w Równem od dnia 1 kwietnia 1925 r. na zasadzie § 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Antoni Burzyński, naczelnik więzienia w Prużanie od dnia 1 kwietnia 1925 r. na zasadzie § 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Jan Roszkowski, st. kancelista przy więzieniu w Sierpcu od dnia 1 kwietnia 1925 r. na własną prośbę.

Delegowani: Kazimierz Brożyński, p. o. asystenta więzienia w Łodzi przy ul. Targowej od dnia 1 kwietnia 1925 r.; Feliks Przybylski, p. o. asystenta więzienia w Zamościu od dnia 1 kwietnia 1925 r.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Feliks Afenda został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Dr. Eugenjusz Urbański został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Środzie,
Dr. Bolesław Dembecki został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Marcin Hoeppe został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy,
Dr. Henryk Myszkowski został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Alfons Dzięcioł z siedzibą w Katowicach,
Stanisław Czub z siedzibą w Lublińcu,
Tadeusz Ćwikliński z siedzibą w Tarnowskich Górach.

KONKURSY:

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są posady woźnych w Rzeszowie, Andrychowie, Bochni i Białej.

Kandydaci ubiegający się o posady te lub inne w międzyczasie opróżnić się mogące mogą wnieść własnoręcznie napisane podanie kompetencyjne do dnia 30 kwietnia 1925 r. na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie.

Kandydaci, którzy dotąd nie zajmują stałych posad w służbie państwowej, winni dołączyć do podań metrykę urodzenia, świadectwo przynależności, świadectwo moralności i świadectwo zdrowia, tudzież także opis przebiegu życia, oraz ewentualnie dokumenta wojskowe i świadectwa szkolne.

W okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach obsadzone zostaną posady naczelnika sądu powiatowego w Rybniku i ewentualnie w Żorach.

Podania o nadanie tych posad wnosić należy w drodze służbowej na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Katowicach do dnia 30 kwietnia 1925 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu opróżniły się posady sędziów sądu okręgowego w Bydgoszczy i w Ostrowie.

Kompetenci o te posady, a ewentualnie o posady w innych sądach okręgowych opróżnić się mogące, wniosą podania w drodze służbowej na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu do dnia 30 kwietnia 1925 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu są względnie będą w najbliższym czasie do obsadzenia: dwie posady sędziów sądu okręgowego w Starogardzie, jedna posada sędziego sądu okręgowego w Chojnicach i jedna posada sędziego sądu okręgowego w Grudziądzu.

Udokumentowane podania o te posady lub opróżnić się mające przy innych sądach okręgowych należy wnosić w drodze służbowej na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do dnia 1 maja 1925 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach jest do obsadzenia posada sędziego sądu powiatowego w Bielsku. Kompetenci o tę lub o taką samą posadę, która może się opróżnić w innych sądach powiatowych okręgu Cieszyńskiego, winni wnieść odpowiednio udokumentowane podania w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Katowicach do dnia 15 maja 1925 r.

BIBLJOGRAFJA.

Przy sporządzaniu licznych aktów prawnych, jakie na tle żywego kontaktu 3-miljonowego wychodźtwa polskiego w Stanach Zjednoczonych a Polską się wyłaniają cennej pomocy dostarcza książka p. t. „Wychodźtwo Polskie w Stanach Zjednoczonych Ameryki" Dra Mieczysława Szawleskiego b. wice-konsula w New-Yorku.

Poza organizacją społeczną i gospodarczą wychodźtwa, autor w dwóch rozdziałach p. t. „Służba konsularna" i „Opieka Prawna" zajmuje się wyłącznie omawianiem wszystkich zagadnień prawnych a więc spadkowych, odszkodowawczych, małżeńskich, obywatelskich i t. p., opierając je na kilkuletnich doświadczeniach zawodowych. Jest to praca jedyna dotychczas w tej dziedzinie i zapewne spotka się z zainteresowaniem sfer sędziowskich, adwokackich i notarjalnych.

Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości. № 28598.

Cena 35 groszy.